

Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) og de Herrer berne, ikke maa tillade mig med et Par Ord at begrunde, hvorfor jeg har stillet mig saaledes, som jeg har gjort.

Formanden (Krabbe): Seg maa anmode ærede Medlemmer om ikke at forstyrre Le-
leren.

Winther: Seg skal for Næsten ikke op-
holde Dem ret længe, saa De skulle med Fornøjelse komme til at snakke videre. Seg siger altsaa, jeg staar paa det Punkt, som det forekommer mig, at den ærede Ordfører for det første Mindretal ikke staar paa. Seg tror nemlig, at de vestindiske Koloniers statsretlige Stilling er, at de udgjøre en Del af det danske Monarki; men jeg har netop hørt flere Ytringer, som gaa i den Retning, at det er en Koloni med Selvstyrelse, en Kommune med Selvstyrelse, og den kan paa ingen Maade siges at have noget Krav paa Hjælp herfra, som derimod andre Dele af Staten kunne have, naar der indtræder en saadan almindelig stor Ulykke som den, der er sket i Vestindien. Seg paastaar, at, naar der er en Lov, som bestemmer, at denne Koloni skal yde et bestemt Bidrag til de almindelige Statsforpligtigheder, er det derved givet, at Kolonien er en Del af Monarkiet, der altsaa, naar noget Saadant indtræffer, maa kunne have samme Krav som andre Dele af Monarkiet paa Hjælp. Det er det, som jeg har troet, der burde lægges Mærke til, affet fra, enten man var tilfreds eller utilfreds med Regjeringens og den stedlige Bestyrelses Udferd under de Begivenheder, som have fundet Sted. Men paa den anden Side er det en Selvfølge, at, dersom en saadan Hjælp skulde ydes, maatte Uddelingen deraf være begrundet paa Erfaringer, som man fik gjennem Mænd, der vare valgte særkligt dertil, og som kom herfra. Det skal derimod ikke være de stedbige Autoriteter, som paa en eller anden Maade ere indvillede i og have deres Andel i, hvorledes de Begivenheder ere komne frem, som nu ere komne. Derfor har jeg antydet, at man skal sende en Kommission derover med en Fuldmagt til at undersøge Trangen indenfor en vis Grænse med en Sum, som vi i Forveien skulle votere, ligesom noget Lignende skete i Mæret 1857, og ligesom det skete med Genfyn til Undersøgelse af den Skade, der var sket, dengang vi havde havt Krig her, og da der uddeltes Krigsskade-Erstatning. Efter som Stillingen er, vil jeg antage, at, dersom denne Kommission blev sammensat paa den af mig antydede Maade, nemlig at ogsaa Rigsdagen kom til at deltage i Valget af den, vilde der overhovedet dog være Mulighed for, at Rigsdagen gik ind paa at yde i det Mindste en Del af Hjælpen, forsaavidt den er nødvendig, hvorimod det efter Forholdet mellem Folkethinget og den nuværende Regjering ikke forekommer mig at være sandsyn-

ligt, at man kunde vente, at Folkethinget skulde gaa ind paa noget Saadant, naar det skulde overlade hele Sagen i Regjeringens Haand og overlade til dens Udførelse at ordne Sagerne derover. Derfor har jeg antydet dette, men, som jeg allerede har skrevet i Betænkningen, det fandt ingen Anklang i Udvalget, og jeg staar i det Hele saae ene her i Thinget, at det ikke kunde falde mig ind at opholde Thinget med Forslag i den Retning. Dersom Nogen mener, at der er noget Sundt og Godt deri, og navnlig dersom Regjeringen tror, at det er Noget, den kunde bruge, forekommer det mig, at det var en Prøve værd, om der kunde fremkomme Noget ad den Vej. Ad anden Vej tror jeg vist, man med Sandhed og Visdom kan sige, at der ikke fremkommer Noget, saa at Skaden ved at gjøre et saadant Forsøg er ikke saa stor, dersom man tror, at det kunde være rigtigt og overensstemmende med, hvad Regjeringen kan gaa ind paa. Seg stiller altsaa intet Forslag, fordi det vil være unyttigt; og jeg ikke tror, at det vilde være nyttigt, at det fremkom fra anden Side end Regjeringens; men jeg er ikke saa ubeslæben at tro, at Regjeringen skulde lade sig lede af mig i dette Stykke. Seg skal slutte disse saa Bemærkninger, idet jeg allerede har betegnet, at efter de temmelig ensbiede Oplysninger, der have været os forelagte, væsentlig fra Folk, der ere interesserede i Sagen, og som have deres Andel i, hvad der er sket derover, kan man ikke forlange, at vi skulle gaa ind paa en saadan Begjæring som den, der er stillet til os fra Regjeringens Side. Fra min Side er det alene dette Genfyn, der har været ledende. Seg har troet, at overfor en saadan Ulykke, der har truffet en Landsdel, maa man skyde det politiske Spørgsmaal i Baggrunden, og jeg har heller ikke i nogen Maade fremdraget det.

Finansministeren (Gstrup): Seg vil allerførst udtale min fulde Paastjænnelse af den Stilling, det Mindretal har indtaget, som har indstillet, at Lovforslaget uforandret gaar over til 3die Behandling. Seg slutter mig ganske til den Udtalelse af dette ærede Mindretal, at det anser det for en uafviselig Pligt for Moderlandet at yde den saa haardt hjemstøgte Koloni Hjælp. Seg har ikke overset, at det ærede Mindretal, idet at det fuldt slutter sig til Lovforslagets Hovedtanke, er fremkommet med forskellige Betæneligheder i Anledning af nogle Bestemmelser i Lovforslaget; men da disse Betæneligheder ikke have faaet Udtryk i Genbringsforslag — hvad der for mig er overmaade forstaaeligt ligeoverfor den store Majoritet i Udvalget, der indstillede eller indstiller, at Lovforslaget nettes videre Fremme — skal jeg med Genfyn til de Betæneligheder indskrænke mig til at udtale, at jeg vilde kunne have gaaet meget vidt i Indrømmelser i Retning af Genbringer i Lovforslaget, naar